

El meu cor, a dalt d'un arbre

El meu cor, a dalt d'un arbre,
està esperant els lilàs.

Arriba el sol amb espasa
i gorra de capità.
Quatre falcons li sostenen
la capa de roserar.

El rossinyol ha perdut
la carta de navegar,
i dos amants es parteixen
el mocador de plorar.

El meu cor, a dalt d'un arbre,
està esperant els lilàs.

Ni el sol ni la lluna saben
per on paren els lilàs.
Jo en veig signes i presagis
escrits en el meu llindar.

I passen els vents contraris
que han dormit al canyissar,
feixucs de tanta batalla
no pensen en els lilàs.

El meu cor, a dalt d'un arbre,
està esperant els lilàs.

Passen carrers i senderes.
No pensen en els lilàs.
Són presa de la cabòria
d'aturar-se i arribar.

Des del meu hivern de ferro,
estenellat en mon jaç,
mon ànima us necessita,
oh lilàs, lilàs, lilàs.

El meu cor, a dalt d'un arbre,
està esperant els lilàs.

Cor, ja ve la primavera,
ve la joia dels lilàs,
ja pots tornar a saltar a terra
i seguir-me tot xiulant.

Brando els lilàs ben enlaire!
Joia faula dels lilàs!
Campanes. Fonts. Llum atònita,
i el destí no és atzar.

Hospital de Sant Llàtzer
Terrassa, 11-III-1982

Bartra, Agustí. *Obra completa* Vol II. 1972- 1982. Edicions 62 Barcelona. 1983 Pàg. 472- 473